

בש"פ 7239/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 7239/16

כבוד השופט מ' מזוז
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נגד

פלוני

המשיב:

בקשה ראשונה להארכת מעצר המשיב מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996

תאריך הישיבה: כ"ב באלול התשע"ו (25.9.2016)

בשם המבקשת: עו"ד נגה בן סידי

בשם המשיב: עו"ד הרצל סמילה

החלטה

1. בקשה להארכת מעצר ראשונה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) החל מיום 30.9.2016, בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בתפ"ח 65237-12-15 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו במסגרת אישום אחד עבירות רבות של אינוס בת זוגו, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, הדחה בחקירה ואיומים, ובמסגרת אישום שני עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע וניסיון לשידול לרצח. על פי המתואר באישום הראשון שבכתב האישום, המשיב שהיה נשוי למתלוננת, נהג לאנוס אותה במשך מספר שנים (2006-2011), לרבות לעיני בתם המשותפת, ובפעמים שהמתלוננת סירבה נהג להכותה, גם זאת לנגד עיני בתם.

עמוד 1

כמו כן, אסר המשיב על המתלוננת להיות בקשר עם בני הזוג א', חברים של המתלוננת אשר סייעו לה כלכלית ורגשית. בחודש מאי 2011, לאחר שפנתה לעובדת סוציאלית, נמלטה המתלוננת יחד עם בתה ונכנסה למקלט לנשים מוכות.

3. על פי המתואר באישום השני שבכתב האישום, לאחר שעזבה המתלוננת את המשיב ועברה להתגורר במקלט לנשים מוכות נפרדו בני הזוג. בהמשך, בחודש אוגוסט 2012, התיר בית משפט לענייני משפחה את נישואיהם. במהלך שנת 2013 הכירה המתלוננת את י', קרוב משפחה של בני הזוג א' (להלן: י'), ובין השניים התפתח קשר רומנטי ואף נולדה להם בת משותפת. המשיב, שלא ראה בעין יפה את מערכת היחסים החדשה של המתלוננת, כמו גם את מעורבותם של בני הזוג א' בשידוך, פעל לניתוק הקשר בין השניים, ובחודש אוקטובר 2015 - אף לאחר ש- י' הבטיח להתרחק מהמתלוננת - קשר יחד עם נאשם 2 בכתב האישום, חברו (להלן: נאשם 2) לרצוח את המתלוננת, י' ובני הזוג א'. לצורך כך עקב המשיב אחר הקורבנות המיועדים ובאחת הפעמים נשא עמו סכין. הוא אף ניסה לרכוש אקדח אך לא הצליח. בסופו של דבר פנו המשיב ונאשם 2 לחבר במקום העבודה של נאשם 2 ופגישה התקיימה בין המשיב, נאשם 2, החבר וחבר של החבר (להלן בהתאמה: א.א. ו- ב.א.). לאחר שהבינו א.א. ו- ב.א. כי כוונותיהם של המשיב ונאשם 2 הן רציניות, פנו למשטרה.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה בקשה לעצור את המשיב ואת נאשם 2 עד לתום ההליכים נגדם. המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר, אך טען כי יש לשחררו לחלופת מעצר. תסקיר שנערך בעניינו העריך כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק, כמו גם העדר יכולת להציב גבולות פנימיים, ושלל שחרור לחלופת מעצר שהוצעה. בית המשפט נעתר לבקשת המדינה והורה על מעצר המשיב עד לתום ההליכים נגדו לנוכח המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו, הנלמדת הן מהמעשים החמורים המיוחסים לו והן מתמליל שיחות של המשיב עם מדובב, המעיד על נחישותו לבצע את רצח המתלוננים. ערר שהוגש על החלטה זו נדחה על ידי בית משפט זה (בש"פ 2486/16 מיום 5.4.2016).

5. אשר להתקדמות התיק העיקרי. ביום 13.1.2016 הוקרא כתב האישום למשיב. לאחר מכן התבקשו מספר דחיות מטעם הסניגוריה למתן מענה לכתב האישום, פעם לטובת החלפת ייצוג ופעם לטובת דין ודברים עם המדינה. כן נדחה דיון בשל שביתת הפרקליטים. בסופו של דבר התקיים ביום 15.5.2016 דיון במסגרתו כפר המשיב בכל העבירות שיוחסו לו, ובית המשפט קבע ארבעה מועדים להוכחות במהלך חודש נובמבר 2016.

6. משחלפו תשעת החודשים הראשונים למעצרו של המשיב, הגישה המדינה בקשה זו שלפני להארכת מעצרו בתשעים ימים נוספים או עד למתן פסק הדין בתיק העיקרי. בבקשה נטען, כי המעשים החמורים המיוחסים למשיב, שפעל להרע למתלוננת גם לאחר שהשניים נפרדו וחלף זמן לא מעט, מעידים על המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו. כן הודגש כי מסוכנות זו באה לידי ביטוי גם בהתבטאויותיו של המשיב בפני המדובב בבית המעצר וגם בהערכת שירות המבחן לפיה קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק כלפי המתלוננים. אשר לקצב התקדמות התיק נטען כי הדחיות השונות נעשו ברובן לבקשת הסניגוריה, וכי נכון לעת הזו קבועים ארבעה מועדי הוכחות כמפורט.

7. בדיון לפני חזרה באת כוח המדינה על נימוקי הבקשה כאמור, תוך דגש על רמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיב ועל החשש הכבד שהביעה המתלוננת לפגיעה בה על ידי המשיב אם ישוחרר. כן צוין כי נקבע מועד הוכחות קודם לחודש ספטמבר אך הוא נדחה לבקשת הסנגור.

מנגד, טען בא כוח המשיב כי העיכובים והדחיות בתיק היו בעיקרם לצורך הכנת תסקיר. כן עמד על כך שמדובר באדם מבוגר, נעדר עבר פלילי, וכי התיק לא צפוי להסתיים בתוך זמן קצר. ולפיכך ביקש בא כוח המשיב יש מקום לשלוח את המשיב לתסקיר מעצר נוסף שיבחן שוב אפשרות לחלופת מעצר.

דיון והכרעה

8. לאחר עיון הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

9. במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לבחון את קצב התקדמות ההליך ולאזן בין זכויות הנאשם לבין הצורך בשמירת שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי. במסגרת זו על בית המשפט לתת דעתו, בין היתר, לאופי העבירות המיוחסות לנאשם ולמידת המסוכנות הנשקפת ממנו, כמו גם לעוצמת עילות המעצר הסטטוטוריות לפי סעיף 21 לחוק המעצרים המתקיימות בנאשם (בש"פ 5457/16 מדינת ישראל נ' חנניאייב (12.7.2016); בש"פ 82/16 מדינת ישראל נ' עדנאן עלא דין (31.1.2016)).

10. המעשים בהם מואשם המשיב הם חמורים ביותר ומצביעים על המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו. בנסיבות אלה, למרות התמשכות מסוימת של ההליכים, כאשר נראה שעיקר האחריות לעיכוב רובצת לפתחה של ההגנה, אין מנוס מהארכת מעצרו של המשיב. כאמור, נקבעו דיוני הוכחות ל- 4 מועדים בנובמבר 2016, ויש לקוות כי ייעשה מאמץ להאיץ את קצב התקדמות הדיונים בתיק.

11. אשר על כן, אני נעתר לבקשה. מעצר המשיב מוארך בזה ב- 90 ימים, החל מיום 30.9.2016, בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בתפ"ח 65237-12-15 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ב באלול התשע"ו (25.9.2016).

שׁוֹפֵט